

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАН“
виносить: в Австрії:
на цілий рік 24 К
на пів року 12 К
на четверть року 6 К
на місяць 2 К

За границею:

на цілий рік: зі щоденною ви-
силкою 7 долярів або 14 рублів;
з висилкою двічі в тижні 6 до-
лярів або 12 рублів; з висилкою
що суботи 5 долярів або 10 руб.
Поодиноке число по 10 сотників.

Телефон Редакції ч. 1484.

Кonto пошт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

Християнсько-суспільний днівник.

„Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милоти і віри не возьмеш,
бо русе ми серце і віра руска“. — З Русланових псальмів М. Шашкевича.

Положене все ще поважне.

(Х) Як небудь межинародне положене в останніх двох днях трохи втихомирилося, то мимо того не можна заманювати ся великом оптимізмом і думати, що гроза війни зовсім уже уступила. Особливо можна вважати познакомою деякої поправи положення послухані австро-угорського амбасадора гр. Турна на російському дворі у царя. Особливо німецькі днівники, котрі навіть під час найгрізніших хвиль удеркували спокійний настрій, бачать в послуханії австро-угорського амбасадора за-поруку мира. Нема сумніву, що під час послухання гр. Турна, котрі в звичаєм дипломатичним, була мова про австро-російські взаємності. Амбасадор неперечно подав до відома царя зовсім поправне поступоване нашої монархії, о чим не сумнівають ся навіть в тих кругах в Росії, котрі оцінюють і хотять оцінювати безсторонньо поступоване нашої монархії.

Однак сі інформації нашого амбасадора не зможуть усунути змагань вел. князя Миколая Миколаєвича, котрий стоять на чолі всеславянського сторонництва, що викликує не-настінно воєнну грозу в Європі. Одно рішуче слово з Петербурга могло би зараз змінити ціле положене межинародне. Сербська бундючність, котра мимо всяких миролюбивих запевнень безнастінно визиває нашу монархію, зараз присмиріла би, як би почула се рішуче і виразне слово з Петербурга, звідки єго нікто не може почути з того місця, де рішав ся справа війни і мира. А таким способом на жаль не в все ще виключена можливість, що може послідувати нараз такий зворот, котрий рішав про жите соток тисячів людей.

Росія, замісць дати рішуче і виразне пояснене, дас лише пусті запевнення миролюбівості, а тим часом поквапно переводить уоружене. Тє саме роблять Серби. Як звіщають, постановила сербська воєнна управа, в звімкою війск на болгарським боці і в Альбанії, стягнути всі воєнні сили до Сербії і уставити їх на північній своїй граници. Так само оповіткою семої білгородської доповідаючої команди окружної візвано не потяганих доси до воєнної служби резервових офіцірів і військових урядників, щоби зголосили ся протягом 24 годин у своїй коменді. Сі розпорядки вказують на все інше, але не на миролюбіві наміри.

На поважне положене вказують також предлоги на случай мобілізації, внесені міністром кр. оборони в посолській палаті, котрих скорою полагоди виждає правительство. Очевидно само що внесене сих предлог не означає що почину воєнних змагань. Міністер-предсідник зазначив, що заграницнє положене остало незмінене, що взаємні між нашою монархією і Росією поправили ся та ѹ що інші держави, між тими й Англія, побивають ся за удержанем міра. Всеж таки заходи правительства вказують на се, що заграницнє пересилене не уступило. Також п'яти годинні послухані у цісаря в Шенбруні від 7-ої години в ранці аж до полуночі, а іменно архікнязя наслідника престола Франца Фердинанда, шефа ген. штабу, міністра війни міністра заграницніх справ і міністра гонведів вказують на се, що одвічальні чинники вельми поважно займають ся сучасним положенем.

женем, щоби монархія була приготована на всякий час. Найближі дні повинні рішити, чи можливий буде мирний вихід з сучасного межинародного пересилення, чи армати будуть приневолені сказати послідне слово. Справа всеї Європи і всіх народів вимагає того, щоби пересилене було розвязане мирним способом і, щоби тим способом закінчило ся бундючне визиване Сербами нашої монархії.

Наша монархія мала би повне право і аж за много поводів до того, щоби інакше поступити з Сербією, а мимо того не виявляла найменшого наміру упокорення Сербії. Не вперше тут зазначуємо, що становище нашої монархії ясне і поправне і зовсім не розходить ся ій о згнобленії своїх сусідів. Навпаки Австро-Угорщина готова управлянити політичні і господарські взаємини з Сербією як найкористішим для своїх сусідів способом. Однаке від одного не може відступити Австро-Угорщина ані на волос, а імено щоби Сербія також із свого боку признала мінімальні домагання нашої монархії. Наша монархія лишила доволі часу Сербії до надумання і показала супроти неї нечувану терпеливість. Буlob отже нерозумом в боку одвічальних керманіців Сербії виявленої нашою монархією небувалої терпеливості надуживати. Коли Сербія думає, що Австро-Угорщина на базі Росії готова до політичного самоубийства, то вельми помілила ся і сего опіля жалувалася тілько. Наша монархія бажає мира, але коли наспів поважна хвиля, то зуміє постоїти за свою справу з усякою рішучістю.

Чи справді „Мессиянські часи“?

Як би я сказав кому небудь, чи то у нас, чи де інде, що він не знає жида, то съміяв би ся певно з мене, або був би лихій, думаючи, що я з него хочу кепкувати. А однак, есть се неперечною правдою, що з по-між не-жида мало хто знає жида, наколи се слово „знаєти“ возмемо не в дуже загальній значині. Бо знаєти, що якийсь чоловік зачисляє ся до жидівської народності, що називає ся Іцко, Мошко, чи там як інакше, що купув щось у него або ему продав, се годі назвати знанем когось. А прецінь знане жида обмежає ся звичайно лише до вичислених річей.

І не можна навіть сemu дивувати ся. Божид закладає всходи своє гето, де лиш поселяє ся т. зв. вибирає собі місце тілько там, де мешкають інші жида, а коли котрий поселить ся чи то на передмістю, чи то на селі, то лише в торгові чи купецькі ціли і тому не вяже ся тіснішше з місцевим нежидівським населенем в іншій цілі, як лише в повисій і удержує тіснішу звязь виключно зі своїми одновірцями. Коли зважимо ще, що жид не скаже віколи не-жида, що діє ся помежа єго народом, а коли навіть скаже, то скаже неправду, аби гоя впровадити в блуд, то кождий навіть і найбільший скептик мусить мені призвати, що він по правді не знає жида, коли знов жид знає із своєї сторони гоя за скрізь, бо він ему або сам скаже нерозважено всьо о собі, або другий гой скаже жидові о нім. Задля говірливости гоїв знають жиди всьо, що діє ся по всіх закутках землі і тому

приготовляють приняті для свого Мессії, котрий має запанувати над обезсиленими народами через війни і революції.

Сей Мессія, котрого ми християни знаємо під іменем Антихриста, має уже після погляду жидів тут тут явити ся. Коли бо хотів ся про се сказати жидові, то він би сказав єму, що се неправда, так як писали Archives israélites з 1866 року: „Есть се клеветою, которую повторяют до несхожу всі християнські богослови, що жиди не хотіли призвати сина Марії Мессією, для того, що они були змісловими людьми і тому надіялися приходу такого Мессія, котрий би їм дав перед всім необмежене пановане над сьвітом. Се тверджене єсть безосновне і противне історії. Во в дійсності не має вибір Ізраїля в собі нічого сьвітового; він розуміє се за всігді, що єго царство не єсть з сего сьвіту. Він єсть першим поміж народами, як съвіщеник єсть першим помежи вірними, він має місію дати пізнані усім людям правдиву науку, якож би отже могли жиди припускати, що Бог піддав би під їх власті усі народи, они, котрим пророк Даниїл подав до відома, що кождий народ має свого ангела сторожа, так само як Ізраїл? Тож він був завсігдідалеким від того духа виключності і амбітної нетерпимості, яку ему приписують, в тій не було, ба навіть не могло бути ніякої мессиянської надії, такої, яку ему підсважують.“

А однак в супереч тим твердженням „Archives israélites“ удержує ся в жидівським народі надія в Мессію побудівника всіх народів, через котрого має запанувати жидівський народ над усіми іншими. О такого а не іншого Мессію просить кождий правовірний жид в щоденній молитві, коли молить ся о відновленні Ізраїла, а коли обходить ся памятку виходу з Єгипту, то кождий господар дому підносить чашу з вином і кличе три рази: „На слідуючій рік до побачення в Єрусалимі!“ — Але чи має яке значене для жида, питано ся, Єрусалим без Мессії?

Всікий однак сумнів що до Мессії і то Мессії завоювника всіх народів усуває стаття поміщенна в жидівській часописі „Der Tag“ з дня 12. листопада 1912 р. ч. 209 під заголовком: „Мессиянські часи?“ в котрій є автор наводить віщбу з кабалістичної книги „Zohar“, що коли настане війна між союзними королями і потомками Ісмаїла в давній східно-римській державі, тогді появить ся їх „Мессія“, около котрого збере ся много народів і згromадять ся всі жиди і він заведе їх до Єрусалиму і тогді повстануть „Мессиянські часи“.

Як жиди представляють собі того мессію

і мессиянські часи, можемо довідати ся не лише в наведеної статті, але також від ученого рабіна Драха, котрого завело студіюване жидівських книг до католицької Церкви. Послухаймо:

Після суперечної, а нераз і съмішної віри жидівських учителів, буде очікуваний ними „Мессія“ походить з Давидового роду. Гро-народини не будуть мали в собі нічого чудесного. Він буде посідати духа пророцтва, а буде мати нюх такий ніжний, що при помочи сего змислу він відрізнятися кожді річ одну від другої. Але він не досягне мимо сего совершенства Мойсея... Цілюю его післанництва буде зібрати розсіяній по усіх усюдах жидів-скій народ і освободити его від неволі, в якій

виходить у Львові що дня крім неділі і руских съята о 5 год. по полуночі. — Редакція, адміністрація і експедиція „Руслана“ при ул. Хмельовського ч. 15, II поверх. Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукоюши звертає ся якщо впереди засторогу.

Рекламація лише неопечатані вільні від порта. — Оповістки звичайні приймають ся по цн 20 с. від стрічки, а в „Надісланім“ 40 сot. Подяки і привітані донесення по 30 сот. від стрічки

Як доносять з Риму мін. Джуліяно одержав рівнозвучну телеграму.

Міжнародне положення.

Проти думки інших англійських дневників „Times“ твердить, що міжнародне положення Європи є її дальше непевне.

Париський „Temps“ висловлює вдоволене з причини, що заперечено чутку, на че б Австро-Угорщина заохочувала Туреччину до дальнішого ведення війни. „Temps“ хвалить поєднану поведінку Сербії в справі консула Прохаски, дальнє боронити ся перед замітом, начебто теперішнє становище часописи було суперечне зі становищем, занятым супроти Австро-Угорщини в 1909. році. Ціннимо велими вартість приязні, якої Австро-Угорщина часто давала докази для Франції і маємо надію — пише „Temps“ — що ся приязнь перетриває балканське пересилене. Але навіть приятелям треба казати правду.

Дволичність Росії.

„Современное Слово“ пише, що в петербургських дипломатичних кругах є пересування, що удастся привести до мирової полагоди австро-сербського спору. Австро-Угорщина — на думку сего дневника — до сего часу поводить ся з великою поміркованостю.

„Die Zeit“ пише, що після вірдостойних інформацій Росія і дальше робить дуже великі військові приготовлення і то так подібні, що навіть буде шпиталі і лазарети за західній границі. З Петербурга вийшла окрема військова комісія з сумою 5 мільйонів рублів в руках на закупину в Німеччині і Франції тягарових самоїздів. Крім того вийшла ще друга комісія, яка має закупити найновішої конструкції полеві кухні.

Російський посол в Білгороді Гартвіг заявляє в дневникарських розпитах, що віколи не підіджував Сербії проти Австро-Угорщини; Росія змагає (?) до удержання мира і годить ся на відступлення Сербії порту над Адриатиком, але торговельного, а не військового.

Обзвакомлений з подіями у Відні австрійський муж довіра „Нового Времени“ настою почав примілювати ся Австро-Угорщині: Австрійські домагання що до самоуправи Албанії є лояльні, практичні і відповідаючі бажанням балканських народів. Австро-Угорщина не дала причини до заміту ворожого настрою сути проти балканських держав або охоти вихідства теперішньої хвилі. Австро-Угорські змагання в спрямовані виключно до пригашення пожарища. Становище монархії по обсадженню Санджаку є найліпшою запорукою, що порозуміння з монархією є можливе. Тверджене, що Австро-Угорщина хоче приудити Сербію, є несправдане. Сербія в важким ринком збути для монархії. Війна між Туреччиною і Сербією зробить з Сербії велику державу і по-більшість господарські зносини з монархією. Австро-Угорщина може лише тішити ся, що через те збільшилося для неї ринок збути. Овлада адрійського порту Сербією викликала би небавком нові заміщення, тому з всіх сил треба змагати до умовин, які обезпечили би будущість. Овлада Драка Сербами була би жерелом ріжких непорозумінь. Треба надіяти ся, що сербські політики самі стануть на почві практичної політики. Щож до відносин австро-російських, то в останнім часі вічно не приключилося, що могло би погрішити відносини обох держав. Оба правительства порозумівають ся в дуже зичливий спосіб, в балканській справі ніхто не бажає війни. Се є найкрасшою запорукою, що непорозуміння будуть небавком усунені».

Справді цікаві слова на сторінках „Нового Времена“, яке вічно розбирає Австро-Угорщину і підсував її все найгірші наміри.

На полі бою.

Біля місцевини Мерганді, між Дедеагачом і Дімотікою, піддали ся болгарському війську дві дивізії турецких редифів.

Із Скопле доносять, що сербське військо заняло оноді місто Дібра.

Після певних інформацій в битві під Монастиром дісталося ся в сербський полон 20000 турків, в сім числі 700 офіцієрів. „Індам“ доносять, що турецке військо з під Монастиром машерує до Яніни. „Трібун“ пише, що до сеї пори ще не поборені турецкі війська громадять ся під містом Яніною і в їх околі 20.000.

Перша і друга турецка дивізія, взята болгарським військом в полон, була під прово-

дом паші Ваври, числила 8.879 жовнірів з 252 офіцієрами і 2 пашами. Забрано також 8 гариских армат, 2 мітрапізи, поверх 1000 коштів і богато військового матеріялу. Турки здалися по завзятій битві Полонників перевезено до Дімотіки.

Дивізия редифів з Ерзерум, дивізия з Урфи і курдійска кіннота є в дорозі до Цар-города, щоби скріпити турецкі сили коло Чаталдži.

По кількодневній перерві піднято протягом минувшої ночі знова рясний арматний огонь на турецкі становища на Тарабушу і на кріпості в Скутарі. Падає зливний дощ.

До „Daily Telegraph“ доносять з Драча на дні 28. с. м. год. 5. вечором: Саме тепер обсадило сербське військо Драч без опору. Від хвілі відчалення парохода австрійського Льюїда „Гр. Вурмбранд“, що мав радіотелеграфічну стацію, телеграфічна сполучка є неможлива.

Народні збори на острові Са-мосоповістили з'єднені з Гре-цією.

Мирові переговори.

Болгарський предсідник міністрів Гешов заявив дописцеві „Petit Parisien“ в Софії, що переговори в Чаталдži йдуть нормально і віщують успіх.

„Local Anzeiger“ доносить з Царгорода, що мирові переговори відбувалися ся вчера через цілій день. Турецкий відпоручник запросив до себе на обід болгарських відпоручників, з чого вносять, що справа стоїть добре. Болгари виявляють богато уступчivостi. Турки домагалися граничної лінії від Солуя до Адриянополя, а Болгари згодилися на лінію Дедеагач, Адриянополь, Кіркіліса. Болгари запропонували також Туреччині слову унію. Протягом вчерашнього дня можна ствердити рішучий зворот на лінії.

Париські дневники пишуть, що Сербія поставила умовини мира, котрі Туреччина признала в засаді як можливі до приняття.

Осман Нізамі паша відіхав вчера до Чаталдži, щоби взяти участь в нарадах повноважників в справі завішеної оружії.

„Індам“ доносить, що турецкі амбасадори в Лондоні, Парижі і Петербурзі сповістили Порту про пораду англійського, французького і російського правительства, щоби Порта стала ся о заключені мирі, бо дальше ведене війни може викликати в Європі крізув, яка не покінчилася би ся для Порти хосенно. Трідержавне порозуміння дораджує також балканським державам заключені мирі і неставлені надмірних домагань, бо Туреччина бажає мира, о скільки єї військовий престіж і народні інтереси будуть бережені.

Із міротатної сторони впевнюють, що Туреччина вчера по полуничі вручила свої предлоги, які містять умовини завішеної оружії і прелімінарія мира.

„Сабаг“ містить статю, яка найочевиднійше має на цілі приготувати прилюдну олінію на заключені мирі і містить бажання привернення договору з перед 34 літ в Сан Стефано.

Міністер внутр. справ Решід і шурин султана сенатор Ферід паша вийшли вчера о год. 7. вечор до головної кватири, щоби взяти участь в конференції повновласників. На їх поворот чекають нині вночі. Рада міністрів саме тепер зібралася і буде радити цілу ніч, чекаючи на вислід переговорів.

Швеція мобілізує ся.

В швеції змобілізовано цілу флоту і всі кораблі вийшли на повне море, щоби берегти інтереси держави.

НОВИНКИ.

— Календар. В неділю: руско-кат.: Платона; римо-кат.: Богумила. — В понеділок: руско-кат.: Авдія, Варлаам, римо-кат.: Бабіяни. — Віторник: руско-кат.: Прокла і Григорія; римо-кат.: Франціска.

— З новим місяцем пригадує ся наша адміністрація Впов. передплатникам і просить о безпроволочні вирівнані залегості та о відношені передплати.

— Цісар перебуде съята Різдва Христового і Новий Рік в Шенбруні. Придуть там також архікн. Франц Сальватор і архікн. Марія Валерія з дітьми. Престолонаслідник Франц Фердинанд лишить ся на съята у Відні в

Бельведері. Архікназь Карло Франц Йосиф буде привелований остати з архікн. Зито на замку Вартгольц з оглядом на новонародженого сина і на стан здоровля своєї подруги.

— Национальний музей у Львові (ул. Монастирська 42.) мав в листопаді 74 числа приросту в отсіх предметах: 4 кілограми старі гуцульські роботи від о. сов. Давидовича з Радехова, 2 новітні кілограми краєвого виробу від Експ. Митрополита, 7 гуцульських старих предметів від п. Децика з Устєрік, о. Волянського з Криворівні, набуті Експ. Митрополитом на коломийські виставі многословітів з Ко смача і столик Юри Бобка, стара трип'ята і хрест гуцульського виробу від о. В. Садовського з Перемишля, іконка Преображення поч. XVII. в., і обітний образ з портретами шляхетного Симка Матковського і жени Еви з дівчатом поч. XVIII. в., ручний хрест від о. прал. А. Бачинського, удова кістя мамута найдена в Стрвяжи, евангеліє писане 1628. р. для Конева, гафтовані сріблом серафим і містерна стара колодка від о. В. Гоцького дерев'яний 8-рамений бароковий съячик і зелінний замок старинного складу від о. К. Левицького з Дубковець; інтересної, старої плетеної роботи риза з чаїні („сукенка“) від о. Миколаєвича з Жукова, 28 штук предметів церковних і народні поши з московських парчей і набоюк від московського антиквара Н. М. Вострякова, 13 старих польських і німецьких монет від о. кан. Войцеховського, п. Чепіля із Стрия, п. О. Петрицького і п. А. Жеребецького з Ясниськ; 1 куля старинна від п. Полянського, чесні рукоописі проповіді XVII. в. від п. Пастернака, 14 рукописів і 46 актів XVII. — поч. XIX. в., 39 друків набутих антикварно і в дарах від оо. К. Ясенецького, прот. Д. Руварца патріаршого бібліотекаря в Карлівцях, К. Левицького, Д. Бордуна і Дирекції угорського національного музею в Пешті. — Експ. Митрополит, крім згаданих висіч предметів, дав Музею дуже тонкої роботи в кости слонової китайської різьби, зображену Китайця за писанем вази і набув для Музею звісну до тепер в однім прямірнику книжочку напечатану в українській мові Людовіком в Луцьку 1628. р. п. з. „Ламентъ“. В найближчім часі управа Музею має перенести дуже цінну бібліотеку по історії штуки і збірку образів старих і новіших майстрів. Про що подібніше в грудні. — I. Свєнчук.

— Про крамарсько-касовий курс в Чорткові пишуть нам: В часі від дні 28. жовтня до 20. листопада с. р. відбувся крамарсько-касовий курс, уладжений, заходом філії тов-а „Промсвіта“, Головним Виділом „Промсвіта“. Дні 28. жовтня зібралися учасники курсу в чіслі 20 в комнатах „Народного Дому“, де професор І. Косак в товаристві членів Виділу філії і управителя курсу п. Мирона Грушевського привітав іменем філії учасників і отворив курс. Наука відбувалася щоденно від години 9. рано до 1. по полуничі в комнатах тов-а „Сокіл“, по полуничі від 3.—6. в комнатах приватної гімназії ім. М. Шашкевича. Управитель курсу п. Грушевський викладав книго-видавництво крамарське, касове, закон векселів, науку про торговлю загальну і про торварознавство. Крім того про справи господарські викладав в дніах 14. і 15. листопада відпоручник краєвого товариства „Сільський Господар“ п. Творидло, в дніах 10.—12. листопада відпоручник „Народної Торговлі“ п. Тимчишин, а в дніах 7. і 8. листопада відпоручник „Кр. Союза Ревізійного“ п. Вітошинський. З місцевих сил: голова філії др. А. Горбачевський викладав про найважливіші закони та зносини з властями. Директор Добромульський вчив рахунків, директор гімназії Терлецький історії України і географії торговельної, а проф. Косак викладав про просвітну роботу в читальнях і про сокільську організацію. Учасники курсу знайшли поміщені в винаймлені на ту дільниці приватними помешканнями. З викладів і науками скористалися дуже багато, учасники на всі виклади пильно і точно вивили великої вправу в веденю кас. Съміло можемо сказати, що майже всі учасники стануть по своїх громадах добрими і вправними робітниками при наших спілках, касах і крамницях. Знаємо, що одного з учасників курсу задумує заангажувати до ведення діловодства „Народний Дім“ в Чорткові а одночасно з кредитовим тов-о „Надія“ в Чорткові.

— 3 Чорткова. На загальних зборах філії тов-а „Сільський Господар“ дня 25. листопада 1912 р. вибрано слідуючий виділ: голова: Іван Косак, проф. ц. к. уч. сем. в Чорткові, місто-голова: о. Петро Павлюк, парох в Давидківцях, секретар: Онуфрій Соробей, студ. прав в Білій, касир: Евген Антін Файель, секретар ц. к. суду в Чорткові, контролльор: Петро Ясінчук, господар в Білобобожниці, члени виділу: др. Олекса Гулаловський, канд. адв. в Чорткові і Ілля Струк, огородник в Білій. Заступники: о. Михаїло Фіголь, - сотрудник в Білій, Семен Кудій, господар в Вигнанки і Яким Дячишин, господар з Старого Чорткова.

— В справі нашого політичного положення. Український парламентарний Союз видав брошюру п. н. „Австро-Угорська політика проти Русинів“, в якій виказує похибки правиль-

правитель курсу п. Грушевський, відтак всі учасники спільно фотографувалися.

— Український промисл. У країнському скло. В київському міському музеї виставлено надзвичайно цінну збірку склярих річей старинного українського виробу. Скло — матеріал дуже крихкий і через те з скляннях річей, зроблених на Україні за останні три століття, зберігло дуже мало, хоч скляні заводи (гути) було дуже баг

ственої політики в відношенню до Русинів, ставити народні домагання і середники, яких повинно правительство ймати ся, щоби труде положене Русин'в змінило в загальну користь.

— **Росийське шпигунство в Галичині** прибирає що раз то більші розміри. Кожного майже дня доносять з ріжких сторін нашого краю про арештовання численних росийських шпигунів. Так н. пр. з Заліщиків доносять, що поліція придержала там дуже небезпечної росийського шпигуна Якова Драйзайтля, при яким найдено много всіляких важких плянів і нотаток. — В Переяславку арештовано знова двох шпигунів, в хвилі коли відрисовували зелінський плах. Виявило ся, що вони росийськими офіцірами. При обох найдено много компромітуючого матеріалу. — З многих надгравничих місцевин доносять знова, що останніми днями взносяться над границею росийські літаки, з яких росийські висланники оглядають околиці і роблять всілякі знімки.

— **Новий шпигун.** В Тисмениці доносять: Тутешній переплетник Г. доносить поліції, що якийсь чоловік робить очевидно якісь знімки із сторін важких для війска, бо все щось рисує на якийсь карті. Вахмайстер жандармерії застав того чоловічка в шинку, де він балакав широко про зелінські, дороги і т. п. Стверджено, що той чоловічок називає ся Лев Мавровський, походить з Кошиловець, заліщицького повіту і вислуженим капралем, кокрій вандрюв по цілій Галичині; тепер прийшов пішки з Керешмезе. Запитаний, до чого має слухити ему знайдена при нім мапа товмацького повіту і пороблеві на ній всілякі значки, пояснював в той спосіб, що ту карту дістав перед своїм виступленем з війска в дарунку від свого фельдфебеля ще перед двома роками. Тому однак не увірено, бо мапа є зовсім нова. Чоловіка того відсторонено до суду в Ставіславові, де розведене вже слідство в сій справі.

— **На слідах шпигунства.** „Прикарпатська Русь“ пише: Нині (т. с. в п'ятницю) о год. 8. рано явилися в комітеті якогось русофіла Пурії поліціянти, перевели трусеницю і заливали картки її сина Володимира, заражали, щоби й він пішов з ними на поліцію.

— **Рідкий рекорд.** У сегорічних перегонах здобув п. Евг. Фоліс, надпоручник 10. полка гусарів, брат посла, 77 нагород, чим побив рекорд рітмайстра Зденка фон Крайцброка, котрий здобув на перегонах в 1899. р. 73 побіди. Надпоручник Фоліс став отже містцем штуки їди не лише на Австро-Угорщину, але й на цілу Європу, бо тілько побід на перегонах не здобув досі ніхто з їздців всіх европейських держав.

— **Розумне заряджене.** З Відня доносять, що міністерство війни, з огляду на часті напади в останніх часах і замахи на військові магазини, поручило уживати до стрілянин до напасників противних набійів замість куль, щоби напасника певніше поцілити.

— **Диети для присяжних судіїв.** Як доносять в Відня, на онодішнім засіданні палати послів пос. Шахінгер і тов. поставив внесок, щоби присяжним судіям виплачувано принайменше 10 К дієвої диети в часі їх урядовання.

— **Передплата.** Сьвітове днівникарство англійське, німецьке і французьке знає лише передплату, а післаплату у них зовсім неісна. Там платить ся за часопис в гори. Хто передплата чує хоч бы який небудь віденський днівник, міг сам про те пересвідчати ся. Скінчилася передплата — то й часопис перестала приходити. Невтасмніченому може здавати ся, що таке строго точне перестерігане значення слова „передплата“ вимагає величезних заходів адміністрації часописи. Зовсім ні. Діє ся се іменно так: Заряд часописи печатася за кожним разом присилка передплати лише тільки висилкових адрес, щоби вистали на час заплаченої передплати. Скінчилася ся отже передплата — скінчилася ся також висилка часописи, бо не стало печатаних адрес. Передплатник приневолений проте заздалегідь тягти, коли має відновити передплату, єсли не бажає собі перерви у висилці часописи. Інакше часопис, котре має кілька десятків, або кілька сот тисяч передплатників, не дала би собі ради в пригадками післаплатників і вічно процесувала би ся зі своїми довжниками. Сей випробований спосіб що до передплати в західних краях зачиняють примірювати також в польськім днівникарстві, а очівідно найде він примінене також в українській печаті.

Оповістки.

— **З Тоза ім. П. Могила.** В салі „Рускої Бесіди“ у Львові (дім „Народної Гостининці“) відбудеться завтрашній неділі о 5. год. вече- ром відчут д-ра М. Янковича про картелі і трести.

— **Іменування.** Міністерство торговлі іменує гірничого практиканта, Е. Мілера, і укінечних техніків: Л. Ротштайн і Вас. Рижевского, елевами будівництвами в техн. скужбі галицької дирекції почт і телеграфів у Львові. Предсідник гал. дирекції почт і телеграфів іменував офіціантку, М. Марковську з Копичинець, почтмайстеркою в Кошилівцях.

— **Нова телефонічна станиця.** З днем 1. грудня с. р. буде віддана до привідного уживання центральна телефонічна станиця в Коропці, з обежженою дневною службою.

Телеграми

з дня 30. листопада

Відень. Цісар приняв нині на послуханію Митрополита гр. Шептицького.

Відень. Цісар приняв оноді на послуханію міністра торговлі.

Рим. До агенції Стефанії доносять з Валлонії: Збори альбанських відпоручників, по оголошенню незалежності Альбанії, вибрали президентом магометаніна Ізмаїла Кемала бея. На державних будинках виставлено альбанські прапори.

Рим. На вість про заняття Сербами Драча і Ельбасана Ізмаїл Кемаль приказав телеграфічно, щоби Альбанці не ставили опору, бо Альбанія є невтральною областю, а невтральності будуть боронити великороджави.

Відень. Вчера був на біржі з початком доброго настрій, а при кінці наступив спадок курсів.

Будапешт. (ТКБ). Перед засіданем палати послів відбули опозиційні посли нараду. Юст заявив, що нині будуть старати ся опозиціоністи всіма силами вдерти ся до салі і ударемнити наради. В кульоарах конферувають Лукач з хорватським правителственным створищем про хорватські справи. В бюджетовій пересправі промовляє по хорватській Мазура і критикує правління Чува. Коли правління Чува викличе ірредентистичний рух, тоді вина лежить по стороні правителства. Коли Хорвати одержать належні їм права, тоді лад буде привернений.

Відень. Німішний днівник „Wiener Ztg.“ оголосить заборону вивозу коней з Австро-Угорщини.

Відень. З Риму доносять, що предсідник італійських міністрів візвав всіх префектів, щоби не дозволяли на протиросійські демонстрації.

Петербург. (ВТА.) Царевич має відійти на лічене до Адри на Кримі.

Ріка. (ТКБ). Престолонаслідник Данило легко занедужав і лежить за порадою лікарів в ліжку.

Білгород. (ТКБ). Князя Юрия, який занедужав в Скоплі на черевний тиф, перевезено до Білгорода.

Солунь. (ТКБ). Повернув тут грецький престолонаслідник.

Софія. (ТКБ). Міністер скарбу Теодоров відіхває до головної кватери.

Царгород. (ТКБ). З великим напруженем виживають тут висліду конференцій під Чаталджою. Повновласники балканських держав мають предложить нові предлоги в справі Адриянополя. Думають, що коли буде заключене завішене оружя, буде також запевнене заключене міра.

Лондон. (ТКБ). До бюро Райтера доносять з Бомбаю: Независимі індійські князі і державники збиряють складки на будову трох дреднотів і 9 торпедовів I. класів, які мають бути розміщені на морях Червонім, Середземнім і на Індійському океані.

Краків. Тутешній поліція застрила припини що до зголошень тих осіб, які прибувають з Балкан, як області обнатої холeroю.

Одеса. (ТКБ). Бактериологічні досліді виказали, що топник англійського пароплава „Боснія“ занедужав на холеру. Є се другий випадок холери на тім кораблі.

Візит Ї. Хмельницького до Київа.

Чудова репродукція сего класичного твору, яко цілів репродукційної хромоліографічної штуки, вийшла вірно після оригіналу в природних красках. Чар красок викликав подив у найвибагливіших знатоків, які надсилають нам численні признання. Се високо артистична окраса кождої хати і сальону; одинока річ, що надає ся на інтелігентний дарунок для знакомих. Історію осіб виступаючих на тім образом долчує ся до кождої по- силки. Величина картини 90×76 см. сальонове видане К 10— люксусове К 16—, висилка К 1·20. На жадане достарчає ся рами по власних коштів в цінах; сальонові К 12—, дубові К 16—, золоті К 16—, магонієві К 20—, плюшові К 20— вже зі склом і порядним опакованем.

Замовлення слати на адреси: Іван Павлик або М. Кривецький, Львів, Ринок 10, а також Тов. „Сокіл-Батько“, Львів, Руска 20.

Люксусове видане на вичерпані; замовляти лише на висше подані адреси.

Перше і одиноче Руске Товариство Вза- юмних Обезпеченій на житі і ренті

„КАРПАТИЯ“

Почетний президент: Гро Екселенция митро- полит Андрей гр. Шептицький.

„Карпати“ вибудована на найсолідніших основах.

„Карпати“ приймає обезпечені на житі у всіх найдорігінших комбінаціях при найкорисніших умовах: на дожите, посмертні капіталі, посаги і ренти.

„Карпати“ дає обезпечені всякі користі, які може дати наїшніший стан техніки обезпечені на житі і солідне, оглядне діловодство.

„Карпати“ основана на взаємності і має на увазі лише хосен своїх членів. Члени виступають як членські дівіденди.

„Карпати“ вдає поїзді, які по тридцятіннім тривку становлять неспоризими і незападальними.

Нема жадного іншого руского асекурувального товариства на житі лише одна, однієїка „КАРПАТИЯ“. Обовязком кожного цього Русина є підпірати лиць своеї асекурувальної товариства і обезпечуватися лише в „КАРПАТИЯ“.

Близькішим способом щадності в обезпеченні житія є то, що хоче забезпечити свої родині красу будущості, своїм дочким посаг, або будіжане на старість, най обезпечує ся на житі в „КАРПАТИЯ“.

короткий час своєї діяльності „КАРПАТИЯ“ здобула собі загальну похильність і довіре павілью в чужинці, та за короткий час свого істновання посизка 1495 внесків на суму обезпечення 5,124.300 К, з того виставлено III поліс на загальну суму обезпечення 3,595.500 К з річною премією 163.666 К з 53 с.

Близькі інформації що до обезпеченій і агенцій у Філії товариства у Львові, ул. Руска ч. 18 коло „Дністра“. Філія приймає також зголосження внесків на обезпечені на житі і ренті.

„Дністер“ рахує найдешевші оплати за обезпечення селянських будинків.

„Дністер“ звертає кождочінний членським зиском своїм членам; на рік 1911 вносить зворот 10%.

„Дністер“ оцінює та виплачує школи по огни скоро і ретельно, а до комісії запрошувє все двох господарів на оцінку.

„Дністер“ дає підмоги руским школам і бурсам, де виховують ся селянські діти.

Люди асекуровані в „Дністру“ можуть дістати позичку у всіх великих Банках і в Товаристві взаємного кредиту „Дністер“.

Власні фонди „Дністра“ вносять з кінцем 1911 року 3,353.305 корон.

„Дністер“ приймає обезпечені на житі у всіх додінних комбінаціях (на дожите, посмертні капіталі, посаги, рента).

В „Дністру“ можна обезпечати від крадіння з вломом движимості всякої роди, а товариства кредитові готівку, цінні папери і векселі за дешевою оплатою премії.

Адреса „Дністра“: Товариство взаємних обезпеченій „Дністер“ у Львові, у власній домі ул. Руска ч. 20.

453(1—26)

Поручається
Впр. Духовенству
торговлю і робітні
зарядів і риз
церковних

Володимира Устенського

у Львові ул. Руска ч. 8.

Всякі знищенні знаряді і ризи приймається до відповіді, під гарантією і по найнижчих цінах.

На жадан